

Псалам 38.

За крај, Идитуноу, Псалам Давидов.

2. РЕКОХ: Сачуваћу путеве моје да не грешим језиком мојим;
поставих устима мојим стражу
кад устане грешник наспрам мене.
3. Постадох глувонем и понизих се и ућутах од добара,
и бол се моја обнови.
4. Запаали се у мени срце моје,
и у размишљању моме разгоре се огањ.
Говорих језиком мојим:
5. Обзнани ми Господе кончину моју,
и број дана мојих који је,
да знам шта ми недостаје.
6. Гле, педљима си поставио дане моје,
и састав (=ипостас) је мој као ништа пред Тобом;
али (заиста) све је таштина, сваки човек жив.
(Диапсалма)
7. Заиста, као у слици ходи човек,
али се узалуд мете;
сабира у ризницу, и не зна коме ће их сабрати.
8. И сада, ко је ишчекивање моје? Није ли Господ?
И састав (=ипостас) мој код Тебе је.
9. Од свих безакоња мојих избави ме;
(за) поругу безумноме дао си ме.
10. Оглувонемех и не отварах уста своја, јер си (то) Ти учинио.
11. Отклони од мене ударце Твоје,
јер од моћи руке Твоје ја ишчилех.
12. Карањима за безакоње покарао си човека,
и растопио си као паучину душу његову;
али (заиста) узалуд се мете сваки човек.
(Диапсалма)
13. Услиши молитву моју, Господе,
и мољење моје чуј;
сузе моје немој прећутати,
јер сам ја дошљак код Тебе
и пролазник, као сви оци моји.
14. Остави ме, да се одморим,
пре но што отидем и више ме не буде